

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 6T/1/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9524100035
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Mazúch
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2024:9524100035.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

U. Špecializovaného trestného súdu Mgr. Miroslav Mazúch v trestnej veci proti obžalovanej Y. U. L. pre prečin nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23. apríla 2024 v Pezinku, takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. b) Tr. por.
obžalovanú Y. U. L., nar. XX.XX.XXXX v I., trvalé bydlisko I., Š. D.. Č.. XXXX/XX,

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR (vtedajšieho) sp. zn. VII/2 Gv 37/17/1000 zo dňa 08.01.2019 (vec v súčasnosti vedená na Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky pod sp. zn. XX/2 Gv 95/24/1000), zo skutku právne kvalifikovaného ako prečin nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že od presne nezistenej doby v mesiaci október 2016 do 20.07.2017, v priestoroch svojej advokátskej kancelárie, v Lučenci na ulici H. Č.. XX a tiež pred budovou Okresného riaditeľstva PZ v Lučenci na O. B., opakovane, najmenej v šiestich prípadoch požadovala od svojej klientky U. I., ktorú ako obhajkyňa zastupovala v trestnom konaní vedenom na Odbore kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Lučenci pod ČVS: ORP-656/2-VYS-LC-2015 inak nechcené vzdanie sa pozemku vo vlastníctve U. I. formou odpredania, v tom čase presne nekonkretizovanej cudzej osobe, za čo U. I. prisľúbila, že svojim vplyvom zabezpečí vybavenie u príslušného orgánu činného v trestnom konaní zastavenie jej trestného stíhania v uvedenom trestnom konaní a za týmto účelom dňa 20.07.2017, v čase o 15.15 hod., v priestoroch svojej advokátskej kancelárie v Lučenci na ulici H. Č.. XX dala U. I. podpísať štyri vyhotovenia kúpnej zmluvy, medzi predávajúcim U. I. a kupujúcim U., U..G..C.. U. U. I., L. Č.. XXXX/XX, v zastúpení T. R. H., ktorej predmetom bol odpredaj nehnuteľností nachádzajúcich sa na Liste vlastníctva č. XXXXX, obec a katastrálne územie Lučenec, parcela registra „, L. Č. XXXX/XX C. P. XX.XXX T.X, druh pozemku orná pôda a parcela registra „, L. Č. XXXX/XX C. P. X.XXX T.X, druh pozemku orná pôda, túto kúpnu zmluvu od U. I. po podpísaní a notárskom overení podpisov následne prevzala s tým, že kupujúcemu a na Katastrálny úrad túto kúpnu zmluvu poskytne až po vydaní a následnom nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o zastavení trestného stíhania U. I.,

pretože skutok nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor vtedajšieho Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podal dňa 08.01.2018 pod sp. zn. VII/2/Gv/37/17/1000 - 38 na Špecializovaný trestný súd Pezinok obžalobu na Y. U. L. pre prečin nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby v mesiaci október 2016 do 20.07.2017, v priestoroch svojej advokátskej kancelárie, v Lučenci na ulici H. Č.. XX a tiež pred budovou Okresného riaditeľstva PZ v Lučenci na O. B., opakovane, najmenej v šiestich prípadoch požadovala od svojej klientky U. I., ktorú ako obhajkyňa zastupovala v trestnom konaní vedenom na Odbore kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Lučenci pod ČVS: ORP-656/2-VYS-LC-2015 inak nechcené vzdanie sa pozemku vo vlastníctve U. I. formou odpredania, v tom čase presne nekonkretizovanej cudzej osobe, za čo U. I. prisľúbila, že svojim vplyvom zabezpečí vybavenie u príslušného orgánu činného v trestnom konaní zastavenie jej trestného stíhania v uvedenom trestnom konaní a za týmto účelom dňa 20.07.2017, v čase o 15.15 hod., v priestoroch svojej advokátskej kancelárie v Lučenci na ulici H. Č.. XX dala U. I. podpísať štyri vyhotovenia kúpnej zmluvy, medzi predávajúcim U. I. a kupujúcim U., U.G.C.. so sídlom Lučenec, L. Č.. XXXX/XX, v zastúpení T.. R. H., ktorej predmetom bol odpredaj nehnuteľností nachádzajúcich sa na Liste vlastníctva č. XXXXX, obec a katastrálne územie Lučenec, parcela registra „S.“, parcelné číslo XXXX/XX C. P. XX.XXX T.X, J. L. C. L. H. L. G. „., L. Č. XXXX/XX C. P.Ý. X.XXX T.X, druh pozemku orná pôda, túto kúpnu zmluvu od U. I. po podpísaní a notárskom overení podpisov následne prevzala s tým, že kupujúcemu a na Katastrálny úrad túto kúpnu zmluvu poskytne až po vydaní a následnom nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o zastavení trestného stíhania U. I..

Vec náhodným výberom napadla samosudcovi Y.. Y. Š., ktorý na hlavnom pojednávaní konanom v dňoch 20.02.2019, 16.04.2019 a 30.04.2019 vykonal dôkazy najmä výsluchy obžalovanej, svedkov a prečítal listinné dôkazy.

Obžalovaná Y.. U. L. na hlavnom pojednávaní 20.02.2019 vyhlásila, že je nevinná zo spáchania skutkov, ktoré sa jej v obžalobe kladú za vinu. Následne odprela vypovedať. V zápisnici z prípravného konania prečítanej na návrh prokurátora vypovedala, že sa necíti vinná z toho, čo jej je kladené za vinu. Nikdy nemala záujem ovplyvňovať výsledok trestného konania p. I. inak ako riadnou obhajobou v trestnom konaní. Po konzultácii s p. I. mala pocit, že okolnosti v pozadí celého vznesenia obvinenia sú minimálne podozrivé alebo zvláštne, keďže išlo o anonymné trestné oznámenie. Na súvislosť medzi predajom pozemku a trestným stíhaním ju upozornila sama p. I., ale pre ňu to boli len jej dohady. Ona po celý čas nemala žiadny relevantný dôkaz o tom, že by nejaká osoba akokoľvek zasahovala do vyšetrovania alebo negatívne chcela ovplyvniť výsledok trestného konania. V súvislosti s predajom pozemku to mohla brať ako nejaké blafovanie osôb, ktoré mali vážny záujem o pozemok a mohli teda okolnosti trestného stíhania využiť. Klientka bola o takýchto veciach presvedčená a ona jej to nevedela ani dokázať ani vyvrátiť. Ona sa ju snažila uklidniť a doviesť trestné stíhanie k jeho zastaveniu. Nikdy nemala dôkaz o tom, ani po doručení kúpnej zmluvy, že by podpis kúpnej zmluvy a zastavenie trestného stíhania nejako súviseli. Kolega U. vystupoval profesionálne a hovoril len o návrhu kúpnej zmluvy, ktorý môžu posúdiť. Odklad ďalších úkonov súvisiacich s podpísaním kúpnej zmluvy, teda podpis kupujúceho a návrh na kataster navrhla p. I. zámerne, aby p. I. mala možnosť o tom porozmýšľať a mohla od zmluvy odstúpiť. Nevedela posúdiť, či navrhovaná kúpna cena bola primeraná, na to bol potrebný čas. Uviedla, že informácie okolo odpredaja predmetného pozemku z jej strany vnímala ako nejaké šumy alebo reči v pozadí trestného stíhania, ktoré nechcela podceňovať, ale pravdivosť snahy ovplyvniť trestné stíhanie nejakými osobami nemala potvrdené relevantnými dôkazmi. Ako advokát bola viazaná advokátskymi predpismi, mlčanlivosťou a volila pri obhajobe taktiku v prospech klienta, v jeho záujme, čo bolo jej povinnosťou, teda bez dôkazov nemohla podávať trestné oznámenia, ktoré sa dozvedela pri konzultácii s klientom a ako advokát ani nemohla spolupracovať ako agent, o čom existuje už aj rozhodnutie súdu. V podstate prvý dôkaz, ktorý by naznačoval nejakému takému konaniu bol pre ňu kúpna zmluva, avšak nemala už priestor a čas rozhodnúť sa, ako s tým naloží. Bola to z jej strany taktika obhajoby, že p. I. chcela naoko uklidniť, pretože pre ňu bol prvoradý záujem klienta. Po zastavení trestného stíhania voči p. I. si myslela, že bude čas zisťovať bližšie okolnosti. V podstate pri ich konzultáciách si myslela, sa jej aj pýtala, či jej tie pozemky stoja za to a vlastne najskôr chcela dosiahnuť zastavenie trestného stíhania a to na podklade dôkazov v trestnom konaní proti p. I. a až potom by sa riešili ostatné záležitosti, vznikol by priestor a čas na nejaké preverenie tvrdení pani I.. Pani I. nemusela zmluvu podpísať, nemusela s ňou súhlasiť a myslí si, že keďže najskôr bolo trestné konanie zastavené, že to teda nebolo nejaké podmienené. Pani I. určite nenavrhl, že jej môže vybaviť zastavenie trestného stíhania, ak odpredá pozemky, ona takú okolnosť ani nevedela vybaviť. Podľa jej názoru bola pani I. v trestnom konaní nevinná, čo sa v priebehu konania aj preukázalo a zastavenie trestného stíhania navrhla vyšetrovatelka. Ak si pani I. vysvetlila debatu ohľadne ponuky predaja pozemku vysvetlila ako nejaký návrh, ona za to nemôže. Vždy keď prišla pani I. k nej, bola v zlom zdravotnom stave, povedala, že sa necíti dobre a zle sa jej vnímajú skutočnosti, o ktorých sa rozprávalo. Vypracovanie kúpnej zmluvy na predaj pozemkov

zabezpečil Y.. C. U., ktorý jej aj doniesol kúpnu cenu, ktorú odovzdala p. I.. Ona po prepočítaní peňazí v obálke od p. U. uviedla, že je to v poriadku a nachádza sa tam 5.000,- Eur, ako je uvedené v kúpnej zmluve. Y.. U. jej to doniesol 20.07.2017 ešte pred stretnutím s p. I.. Podpísané kúpne zmluvy zo strany p. I. mala odovzdať Y.. U., keďže kupujúci bol jeho klient. Kupujúceho osobne nepoznala. Od p. I. vedela, že malo byť vedené nejaké civilné konanie na Okresnom súde v Lučenci.

Obžalovaná ďalej uviedla, že vzhľadom na oboznámenie sa so spisom nadobudla dojem, že konanie p. I. voči jej osobe bolo účelové s úmyslom poškodiť ju. Vysvetlila, že po prevzatí obhajoby p. I. smerovali svoje konanie v jej trestnej veci s tým, že pani I. je v jej trestnom konaní nevinná. Pani I. jej navrhla asi v novembri 2016, kedy ju oboznámila s tým, že jej druhá dcéra pracuje na polícii v Bratislave, či je ochotná sa stretnúť s nejakým pánom policajtom, ktorý ju údajne pozná a prebrať jej situáciu. Povedala, že je ochotná sa stretnúť, požiadala ju, či mu môže dať jej telefónne číslo, že on sa jej ozve. Tento pán jej zavolať, dohodli si stretnutie v Banskej Bystrici a pokiaľ si dobre pamätá stretnutie malo byť 07.12.2016. Spolu s týmto policajtom sedeli v reštaurácii vedľa Krajského súdu v Banskej Bystrici, meno policajta nevie. Myslí si, že sa s ním už niekedy v minulosti stretla, nevie, akú pozíciu zastával na polícii, resp. na ktorom útvare pracuje. Vek odhadovala okolo 50 rokov, výška cca 180 cm, podľa nej p. I. určite musela vedieť meno tohto policajta. Pri tomto rozhovore jej tento policajt povedal, že dcéra p. I. sa posťažovala pred kamarátmi, že má mama starosti. Vedel o čo sa jedná a v podstate sa bavili len o tomto s tým, že ho oboznámila so skutočnosťami, že majú záujem sa brániť a ona v záujme svojej klientky využije všetky zákonné prostriedky na jej obhajobu. Povedala mu, že majú záujem písať sťažnosť na Generálnu prokuratúru SR, načo on povedal, aby teda postupovali, ako mali dohodnuté s p. I. a že on uvidí, čo sa dá v danej veci urobiť. Dal jej na seba e-mailovú adresu, že jej napíše, ak by bolo niečo treba. Myslí si, že potom informovala p. I., že stretnutie prebehlo a potom už bol koniec roka, tak veci neriešili. Následne na to 17.01.2017 p. I. telefonicky kontaktovala kanceláriu, kedy nebola prítomná a asistentke do telefónu povedala, že jej má odkázať, že budú ďalej jednať podľa Bystrice. Asistentka si to poznačila do kalendára na ten uvedený deň, kedy volala p. I.. P. I. pri predchádzajúcich stretnutiach, keď dohadovali postup, spomenula, že má možnosť kontaktovať sa s pánom doktorom Č. a poradiť sa, ale či sa kontaktovala, to uviesť nevie. V tomto období sa často nič nedialo, nakoľko p. I. bola chorá, stále mala k dispozícii lekárske správy ohľadne jej zdravotného stavu. Po tomto 17.01.2017 sa jedného dňa p. I. dostavila do kancelárie a oznámila jej, že všetko, čo sa dohodli dovtedy, že to nechajú tak. Pod ich dohodou mysleli postup obhajoby v jej trestnom konaní. Pri tomto stretnutí jej ona navrhla, že by bola ochotná predať čas pozemku, ktorý získala a ktorý bol vlastne predmetom jej trestného konania. Zároveň jej vtedy predložila svoje písomné poznámky k tejto veci. Jednalo sa o tri listy formátu A4 s poznámkami písanými rukou. Jeden tento list má v záhlaví uvedené „Osoby v poradí: „C..U.“. Druhé dva listy boli spojené, kde v záhlaví je uvedené „V krajnom prípade“. Viacej vtedy nič neriešili, nakoľko sa potrebovala oboznámiť s tým materiálom. Krátko na to, sa jej ozval aj kolega U. s ponukou kúpy pozemkov od p. I. pre svojho klienta.

Po tom, ako sa mala možnosť oboznámiť so spisovým materiálom v trestnej veci, kde bola obvinená, tak bola presvedčená, že konanie p. I. voči jej osobe bolo čisto účelové a pôsobila voči nej ako agent provokatér. Po preštudovaní poznámok, ktoré jej dala k dispozícii zistila, že ju kontaktovali so záujmom o tento pozemok už dávnejšie, teraz nevie presne kto, a v podstate uvažovala nad tým, že p. I. zmenila taktiku, lebo asi jej zamĺčala určité skutočnosti v jej trestnej veci a zrejme sa necítila až taká nevinná, keď chcela vec riešiť iným spôsobom ako sa pri ďalšej obhajobe dohodli, teda, že by podali sťažnosť a bojovali za jej nevinu. Vtedy začala rozmýšľať, či sa p. I. sama nedohodla s nimi, teda s ľuďmi, ktorých uvádzala v poznámkach, na tomto postupe. V podstate p. I. v tých svojich výpovediach neuviedla polícii pravdu, nakoľko vo výsluchu z 29.03.2017 na otázku vyšetrovateľa „kto sú oni“ odpovedala, „ja som nikdy neuviedla menovite, kto sú tieto osoby“. Naproti tomu z jej písomných poznámok jasne vyplýva, že vie o aké osoby sa jedná. Ďalej vo svojej výpovedi zo dňa 24.02.2017 p. I. uvádzala, že ona sa dohodla s nejakým pánom z Banskej Bystrice, kde na doplňujúcu otázku vyšetrovateľa, že o akom pánovi z Bystrice sa hovorilo, ona odpovedala, že to uviesť nevie. Toto nie je pravda, nakoľko ona jej dohodla to stretnutie s policajtom v Banskej Bystrici. Aj v ďalšej časti výsluchov zo dňa 04.02.2017 p. I. znovu uvádzala, že osoby len ako „oni“, že majú záujem kúpiť predmetný pozemok, pričom veľmi dobre vedela, kto ho chce kúpiť. Napriek jej pochybnostiam o nevine p. I., ako advokát naďalej hájila jej záujmy, pretože sa bežne stáva, že klient nepovie úplnú pravdu. Komunikovala o ponuke kolegu U. na odkúpenie pozemku s ním. Je možné, že kolega sa pred ňou vyjadril v tom smere, že sa prihovorí za zastavenie trestného stíhania p. I., avšak ona túto okolnosť, teda zastavenie trestného stíhania nikdy ničím nepodmieňovala. Keďže Lučenec je malé mesto, je všeobecne známe, že kolega JUDr. U. mal s p. prokurátorom JUDr. L. blízke vzťahy, ale či sa prihovoril alebo nie to uviesť nevie. Z poznámok p. I. jej vyplynulo, že p. U. bol dlhodobo

informovaný zrejme o rôznych záležitostiach a pozemkových veciach v súvislosti s p. I. a oni dvaja sa podľa toho stretávali už dávnejšie predtým, ako p. I. prišla za ňou, kvôli obhajobe v jej trestnej veci. Pokiaľ sa dobre pamätala, tak sám kolega U. jej to aj uviedol, že oni sú už dlhšie v kontakte s p. I. ohľadne rôznych pozemkov. Chcela získať nejaké dôkazy ohľadne toho, či sa dejú nejaké veci v neprospech p. I.. V konečnom dôsledku ona sa rozhodla pre takéto riešenie predaja pozemku, prečo, nevie uviesť, ale kedykoľvek mohla vysloviť názor, že nesúhlasí. Nikdy na ňu nebol robený žiadny nátlak a vždy to bola ona, kto mal posledné slovo. Potrebovala získať čas, ktorý už nemala, keďže nerobí v rámci advokátskej činnosti pozemkové veci, nemá taký prehľad o týchto veciach a potrebovala konzultovať s nejakým kolegom, ktorý sa takýmito vecami zaoberá. Napriek tomu, že teraz už vie, keďže konzultovala vec, že p. I. nemôže nadobudnúť pozemok, ktorý získala nezákonným spôsobom, aj keď o tom nevedela. Teda je pravdepodobné, že v civilnom konaní bude obnovené dedičské konanie a minimálne tú časť pozemku, ktorého sa týkalo splnomocnenie, ktoré nebolo podpísané dedičom, nemôže nadobudnúť do vlastníctva. Čiže, keby mala čas po podpise kúpno-predanej zmluvy, uvažovala by, že buď kúpno-predajnú zmluvu kolegovi nedá, alebo bola možnosť napísať na kataster konanie, kataster by vyznačil na liste vlastníctva plombu a zmluva by nebola zavkladovaná. Ona však za účelom získania týchto dôkazov s kolegom U. spolupracovala, aby nemal podozrenie. O týchto skutočnostiach chcela p. I. informovať potom, ako by konzultovala vec. V súčasnej dobe je presvedčená, že p. I. konala čisto účelovo voči jej osobe, pretože veci, ktoré prebehli pred tým, ako existujú obrazové a zvukové záznamy a odposluchy, informovala políciu vo svojich výpovediach nepravdivo, tak ako vyššie uviedla a jej stretnutia potom, ako išla na políciu boli zamerané vždy len na tú okolnosť ohľadne zastavenia trestného stíhania. Ešte chce uviesť, že pred dcérou T. T. I. sa nikdy o takýchto veciach nevyjadrovala, bola u nej v kancelárii jedenkrát za účelom, aby sa jej spýtala na možnosti postupu obhajoby jej matky a vtedy rozoberali podanie sťažnosti a podobné zákonné prostriedky. K téme predaja pozemku sa bavila ona len s p. I. U. a bolo to až v roku 2017, tak ako to vyššie uviedla a to na podnet p. I..

Svedkyňa U. I. na hlavnom pojednávaní konanom 20.02.2019 uviedla, že 24.11.2015 bol na ňu podaný na políciu v Lučenci anonym a dňa 15.12.2015 išla na políciu na prvý výsluch. Na tento výsluch priniesla všetky materiály, t. j. kúpne zmluvy, ako nadobudla pozemky, pretože predpokladala, že anonym bude o tejto veci. Keď sa na polícii dozvedela, že H. Š. nedostala peniaze od svojho brata, teda, že je volaná v inej veci, ako predpokladala, hneď išla za advokátkou JUDr. Q., ktorej naznačila, čo je vo veci a na to jej pri odchode povedala, aby prišla o týždeň, že sa opýta notárky a poradila jej, aby napísala vyhlásenie, ktoré mala dať Š.. Ona za Š. s vyhlásením išla dňa 11.03.2016, avšak keď zistila, že to je bezdomovkyňa a keď počula, čo jej narozprávala, pochopila, že potrebuje lepšiu právnu ochranu, že to nemôže robiť sama, a preto asi jeden - dva dni pred 18.03.2016 išla prvýkrát za obžalovanou. Na prelome septembra a októbra 2016 prišla do H. Y. L., a vtedy jej Y. L. dala ponuku: „Mám pre vás takú ponuku, ak sa vzdáte 1/6 novonadobudnutých pozemkov po H. Š., tak vaše trestné konanie na polícii bude zastavené. Celá záležitosť bude ukončená“. Na to jej povedala, že príde najbližší pondelok a dá jej definitívnu odpoveď. Na stretnutie s obžalovanou v najbližší pondelok išla aj s dcérou T. T. I.. Na tomto stretnutí obžalovaná opätovne zopakovala svoju ponuku, že ak sa vzdá 1/6 pozemkov, trestné konanie bude na polícii zastavené, resp. celá vec bude ukončená. Obžalovaná tú situáciu nijakým spôsobom nerozvíjala, nič k tomu nedodávala. Nijakým iným spôsobom sa jej prejav nedal vysvetliť len tak, ako to bolo povedané. Na to sa jej dcéra spýtala, kto môže dať takú ponuku, kto to môže garantovať, pýtala sa, či to bude ústna alebo písomná dohoda, pričom jej dcéra povedala, že by to bol v tom čase podvod, keby ona za tej situácie predávala pozemky. Obžalovaná uviedla, že Š. určite to určite garantovať nemôže. Ďalej obžalovaná dodala, že keď sa oni takýmto spôsobom nedostanú k tým pozemkom, tak, že je už na okresnom súde podanie H. Š.. Túto ponuku odmietla, bola v tom čase už chorá a pri odchode z kancelárie obžalovanej jej doslova povedala, že túto ponuku nikdy nemôže prijať, lebo bude navždy vydierateľná a potom už ani jeden meter štvorcový jej pozemkov nikdy nebude v bezpečí. Po tomto stretnutí si uvedomila, že situácia takto ďalej pokračovať nemôže a že bude musieť začať spolupracovať s políciou, aby sa nezúčastňovala takýchto nelegálnych obchodov. V polovici októbra bola operovaná v Kardiologickom centre v Banskej Bystrici, potom sa dlhšie liečila a prvýkrát do kancelárie obžalovanej išla až vo februári 2017. Prišla sa opýtať, čo je s jej vecou na polícii, na čo jej obžalovaná povedala, že budú ešte vykonávané výsluchy jej a G. L.. Pri tomto stretnutí tiež prišla reč na tú ponuku a pri tejto príležitosti sa jej opýtala, že hovorila najskôr o 1/6 pozemku, avšak Š. má 1 pozemku. Na to jej obžalovaná povedala, že ona prezistí, koľko toho pozemku chcú. Na záver ešte povedala, že ak sa to bude riešiť prostredníctvom tej ponuky, možno ani nebudú potrebné tie výsluchy. V marci 2017 stretnutie s obžalovanou iniciovala ona, pretože jej z OS Lučenec prišla výzva, podľa ktorej sa do 15 dní mala vyjadriť k dedičstvu po Y. L.. Obžalovaná jej na to povedala, že to nie je nič podstatné a že nemusí na to

reagovať. Ďalej jej uviedla, že sa rozprávala s tými, ktorí jej dali ponuku na ten pozemok a uviedla, že oni by vypracovali kúpnu zmluvu, všetky exempláre kúpnej zmluvy by ostali u obžalovanej až do času, kým uznesenie o zastavení trestného stíhania nenadobudne právoplatnosť a až potom by im obžalovaná vydala kúpne zmluvy. Ďalej sa jej opýtala, či by predala celý pozemok, na to jej odpovedala, že určite nie celý, ak tak len 1. Hovorili o cene 5.000,- Eur za 1 pozemku. Ona samozrejme nechcela predať z toho pozemku ani meter, avšak v tom čase už spolupracovala s políciou a hlásila polícii obsah ich rozhovorov. Na záver tohto stretnutia si obžalovaná vypýtala číslo účtu, na ktorý prídu peniaze, to pri sebe nemala, tak jej oznámila, že jej to nahlási dodatočne. Na záver stretnutia obžalovaná uviedla, že pripraví kúpne zmluvy na 1 predmetného pozemku. Dňa 17.05.2017 iniciovala stretnutie obžalovaná, na tomto stretnutí jej predstavila postup, ako by to malo vyzerieť, povedala, že oni pripraví kúpnu zmluvu, táto kúpna zmluva bude u nej uschovaná až do času, kým sa po prvé nezastaví trestné stíhanie na polícii a po druhé, kým sa neukončí vec na civilnom súde. Ubezpečovala ju, že sa nemusí báť, že za takéhoto stavu riskujú skôr oni, lebo ona by tie kúpne zmluvy mohla roztrhať, čo však neurobí. Taktiež jej povedala, že prokurátor a JUDr. U. sú pomerne mladí ľudia, ktorí žijú v Lučenci a v prípade, že by ju oklamali, tak sa im to môže stonásobne vrátiť, pretože aj oni ju niekedy potrebujú. Opýtala sa, čo sa stane, keď vyšetrovateľka alebo prokurátor budú mať iný názor, odpovedala jej, že vyšetrovateľka môže dať iba návrh, ale že trestné stíhanie zastavuje prokurátor, a že s tým sa stretla a rozprávala. Dňa 10.07.2017 sa uskutočnilo stretnutie v kancelárii obžalovanej, na ktorom jej povedala, že platí všetko, na čom sa dohodli, ale že ten výsluch na polícii bude treba absolvovať a na tom výsluchu, vyšetrovateľka dá návrh na zastavenie trestného stíhania a prokurátor ho zastaví. Taktiež jej povedala, aby na tom výsluchu nehovorila o tých veciach, pretože vyšetrovateľka nie je do toho zasvätená. Taktiež jej povedala, že prokurátor bude pravdepodobne čakať so zastavením trestného stíhania, kým nepodpíše kúpne zmluvy. Taktiež jej uviedla, že by sa mala odčleniť tá 1 pozemku pre geometrický plán, ktorý oni nechajú vypracovať. Uviedla, že JUDr. U. vypracuje kúpne zmluvy a opakovane ju ubezpečovala, že ona ich nedá z ruky, kým jej trestné stíhanie nebude ukončené a uznesenie o zastavení trestného stíhania právoplatné. Dňa 12.07.2017 sa s obžalovanou stretla pred budovou polície, tesne pred jej výsluchom. Tam sa obžalovanej opýtala, či sa zbytočne nevzdáva týchto pozemkov a či aj bez toho by nebolo trestné stíhanie zastavené. Na to jej povedala, že jedno je podmienené druhým, a že to je najkratšia cesta. Na záver jej povedala, že môže byť rada, pretože oni chceli najskôr celý pozemok a dostanú iba 1. Dňa 20. júla 2017 bolo posledné stretnutie s obžalovanou v jej AK, privítala ju s tým, že prokurátor im tak dôveroval, že ona mu povedala, že všetko je v poriadku a preto prokurátor už podpísal uznesenie o zastavení trestného stíhania. Ona mala odsúhlasiť geometrický plán, či je to správne odčlenené. Následne išla k počítaču, vytlačila 4x kúpne zmluvy, dve jej dala a poslala ju overiť podpisy za JUDr. G.. Súčasne jej obžalovaná uviedla, že už má aj peniaze za pozemok, ona ich odmietla prebrať, povedala jej, že ich preberie až keď sa vráti z notárskeho úradu. Keď sa vrátila od notárky, ešte 2x podpísala kúpne zmluvy, ktoré zostali u obžalovanej a odovzdala jej aj tie exempláre, ktoré podpísala pred notárkou, na záver jej obžalovaná povedala, že teraz budú čakať na právoplatnosť uznesenia o zastavení trestného stíhania. Ak u obžalovanej v kancelárii namietala jej trestné stíhanie, tak ju obžalovaná vždy vedela spacifikovať, napr. tým, že jej povedala, že už je na súde podané dedičské konanie, a že to má JUDr. S., ktorá ale zomrela, a že im to na súde bude dlho trvať. Usmerňovala ju napr. aj tak, že pri čestnom prehlásení zrušila zastupovanie pre Š., o čo ju nežiadala ona ani Š.. V apríli 2016 jej obžalovaná povedala, že H. Š. dostane aj nedostanie peniaze, asi o 3 dni na to dostala zo súdu list, že sa nemá približovať k H. Š.. Z toho vyplýva, že obžalovaná vedela, čo robí druhá strana, t. j. tí, čo chceli ten pozemok. Ona to vtedy nechápala, verila obžalovanej, až neskôr jej to došlo, čo robí. Ešte bola ochotná spoločne s ňou ísť na Generálnu prokuratúru oznámiť, to čo voči nej tá druhá strana robí, pritom teraz už vie, že ona o tom vedela. Ona chcela H. Š. vyplatiť hneď, obžalovaná jej však povedala, aby to nebol úplatok. Chcela, aby do veci pribrali ďalšieho advokáta, obžalovaná bola kategoricky proti, povedala, že ona ju potom obhajovať nebude. Chcela aj namietat osobu prokurátora v jej trestnom stíhaní, obžalovaná jej povedala, že je to zbytočné, že všetci sedia na jednej chodbe.

Svedkyňa ďalej na otázky prokurátora uviedla, že jej trestné stíhanie bolo právoplatne zastavené. Obžalovaná nikdy nehovorila konkrétne mená, koho myslí, keď hovorí „oni“. Vedela, že JUDr. U. vybavuje pozemok pre svojho klienta H.. Obžalovaná veľakrát spomínala prokurátora, odvolávala sa naňho, avšak s prokurátorom nikdy neprišla do styku. S JUDr. L. sa nikdy o ponuke, ani o pozemkoch, o ktorých hovorila, nerozprávala. Stretla sa s ním raz, dávno pred touto udalosťou, kedy sa rozprávali o iných skutočnostiach. Minimálne dňa 17.05.2017 jej obžalovaná uviedla, že sa stretla s prokurátorom a o tejto veci s ním hovorila, je pravdou, že neuviedla meno JUDr. L.. S p. H. sa nikdy nestretla, oslovil ju iba JUDr. U., ešte v r. 2014 jej telefonoval, či pozemky nechce predať, čo odmietla. Opakovane ju JUDr.

U. oslovil v r. 2015 a to šesť až sedemkrát, stále ju presviedčal, aby pozemky vymenila alebo dala do nájmu, ona to nechcela urobiť. V novembri alebo v decembri roku 2015 bola v kancelárii u JUDr. U. a pri odchode z kancelárie jej uviedol, že napadnú dedičské konanie ohľadom predmetných pozemkov, bolo to v tom období, keď prišiel aj anonym na políciu. Taktiež povedal, že on už na starosti tie pozemky nemá, že to má na starosti V.. Prvýkrát, keď s ňou obžalovaná o predmetných pozemkoch hovorila, povedala iba tú jednu vetu a ona v podstate ani nepochopila z toho, a ani sa nad tým nezamýšľala, akým spôsobom sa vlastne má vzdať tých pozemkov. Obžalovanej nikdy neponúkla žiadne pozemky za úspešné vybavenie jej trestného stíhania. Keď prišla prvýkrát k obžalovanej do AK, opýtala sa jej vetu: „Stoja vám tie pozemky za to?“. Počas celej doby nepochybovala, že tých pozemkov sa nevzdá, pretože nič zlé neurobila. J. W. poznala iba ako pracovníčku AK obžalovanej. Určite bola aj pri niektorých ich rozhovoroch s obžalovanou, keď tam bola s dcérou, tak na začiatku toho rozhovoru J. W. bola, ale potom sa pýtala domov, lebo už bolo veľa hodín. Nikdy však nebola pri rozhovoroch s obžalovanou v tej istej miestnosti, bola vo svojej kancelárii. Pri tom, keď jej obžalovaná diktovala čestné vyhlásenia pre všetkých dedičov, tak tam určite nebola, lebo to už bolo po 16.00 hod. Ona ju však detailne nesledovala, kde je a čo robí, ona sledovala iba obžalovanú. Stalo sa aj to, že prišla do AK obžalovanej rozčúlená, ona jej povedala, že pôjde za prokurátorom, aby prišla o týždeň, keď prišla, obžalovaná tam nebola, pýtala sa p. W., čo obžalovaná vybavila u prokurátora, na čo jej ona povedala, že jej sa na to nemá pýtať, že ona o tom nič nevie, že sa má pýtať obžalovanej. Tá jej neskôr povedala, že prokurátor ju neprijal. Podľa polície mala hovoriť iba k ponuke, nemala hovoriť o inom. Z nahrávok je zrejme, že ona žiadnu iniciatívu nevyvinula, len veľmi jemne okolo toho chodila a hovorila obžalovaná.

Svedkyňa na otázky obhajkyne uviedla, že JUDr. U. bol jej advokátom v r. 2015 iba krátku dobu. Vtedy kúpila jeden pozemok, ktorý vlastnili viacerí spoluvlastníci, predávajúci si nesplnil svoju povinnosť, neponúkol pozemok spoluvlastníkom, ale predal ho jej. Potrebovala sa s tým vysporiadať a náhodne JUDr. U. v tejto veci navštívila. Nakoniec mu vypovedala zastupovanie, pretože nebola spokojná. V čase, keď jej JUDr. U. dával ponuky na odpredaj pozemku, vedela pre koho to chce, on sa tým ani netajil, že to chcel pre svojho klienta p. H.. Keďže po tom, ako v AK obžalovanej povedala, že pozemky nepredá, boli už na odchode, obžalovaná nijako nereagovala. Od októbra 2016 do februára 2017 ju obžalovaná nekontaktovala, ona vtedy za ňou nemohla ísť kvôli operáciám. Obžalovanej nevypovedala plnú moc ani v októbri 2016, pretože jej stále dôverovala a v období po prvej operácii až do úplného doliečenia to neriešila zo zdravotných dôvodov. V januári uvažovala o tom, že sa bude sťažovať na políciu alebo na Generálnej prokuratúre ohľadne jej trestného stíhania a so sťažnosťou na Generálnu prokuratúru oslovila aj obžalovanú. K tomuto sa veľmi nemala, musela ju telefonicky urgovať a vtedy jej došlo, že dôveruje osobe, ktorá jej navrhla nezákonný postup a na základe toho išla na políciu. Na presný dátum, kedy začala spolupracovať s políciou, si nepamätá. Čo sa týka samotnej spolupráce, v podstate ju polícia informovala iba o tom, že bude mať na sebe odposluch. Ju polícia na nič nenahovárala, nehovorili jej, o čom sa má s obžalovanou rozprávať, nesľubovali jej za to žiadne výhody, inak ako technicky ju nijakým spôsobom neinštruovali, čo má robiť a hovoriť. Ona obžalovanú vnímala ako svoju advokátku vo všetkých svojich veciach. Preto za nikým iným nechodila, a preto za ňou prišla aj s oznámením, ktoré dostala zo súdu ohľadne dedičského konania. Plnú moc JUDr. U. podpísala už v apríli 2017. Keď bola za obžalovanou v marci 2017, ešte sa s JUDr. U. nepoznala, ani nerozprávala. A v marci 2017 bola jej jedinou advokátkou obžalovaná.

Svedkyňa na otázky obžalovanej uviedla, že stretnutie obžalovanej s príslušníkom polície nepopiera, ona pri tomto stretnutí nebola, súviselo to s tým, o čom hovorila, že sa už chcela obrátiť na políciu, na NAKU a na Generálnu prokuratúru. Nevedela o stretnutí obžalovanej a policajta v Banskej Bystrici, ktorého nepozná. Ona ju kontaktovala iba kvôli tomu, či už má napísanú sťažnosť na Generálnu prokuratúru. Nepamätá si, že by ju v januári 2017 kontaktovala pracovníčka AK obžalovanej, že má prísť niečo podpísať.

Na otázky samosudcu svedkyňa uviedla, že keď začala spolupracovať s políciou, bolo jej povedané, že sa má s obžalovanou rozprávať o tej ponuke. Nikto z polície jej však neuviedol, že by mala klásť nejaké konkrétne otázky, neinštruovali ju, akým spôsobom má komunikovať s obžalovanou a podobne.

K výpovedi svedkyne sa vyjadrila obžalovaná tak, že svedkyňa nehovorí pravdu, nevie ako sa má brániť, počula plno nových skutočností a dokonca vyjadrenia, ktoré svedkyňa hovorila počas ich stretnutí, teraz vydáva za jej myšlienky. Od kedy zastupovala svedkyňu v trestnej veci je zrejme z pripojeného spisu, že nikdy ju nezastupovala v dedičskom konaní, nikdy jej nepodpísala plnú moc na takéto konanie.

Svedkyňa MUDr. T. I. na hlavnom pojednávaní konanom 20.02.2019 uviedla, že koncom septembra až začiatkom októbra 2016 prišla jej matka z AK obžalovanej s tým, že advokátka jej dala ponuku, že ak sa vzdá časti pozemku po H. Š., tak bude zastavené trestné stíhanie, ktoré voči jej matke bolo vedené na polícii. Chcela sa presvedčiť, či je tá ponuka reálna a pravdivá, či to matka dobre pochopila a v najbližší pondelok o 15.00 hod. išla s matkou do AK obžalovanej. Obžalovaná opakovane aj pred ňou ponúkla matke možnosť zastavenia trestného stíhania na polícii v Lučenci, ak sa vzdá časti pozemku po H. Š.. Nebola reč o tom, či to bude predaj alebo niečo iné. Ona sa opakovane obžalovanej pýtala na údaje, ktoré by odôvodňovali takýto postup, pýtala sa, kto môže garantovať túto vec, či to bude ústna alebo písomná dohoda, ak to bude písomná dohoda, kto sa pod to podpíše, na čo jej obžalovaná odpovedala, že určite sa pod to nepodpíše H. Š.. Jej sa to nezdalo ako správny a normálny postup. Obžalovaná tiež uviedla, že ak sa oni nedostanú k tej pôde týmto spôsobom, tak je podaná civilná obžaloba na OS Lučenec H. Š. a dostanú sa k tej pôde takým spôsobom. Počas toho rozhovoru sekretárka obžalovanej odišla, ostali s obžalovanou samé. Obžalovaná nenaznačila, kto presne bude tú vec vybavovať či ona alebo niekto druhý, ale pre ňu z celej veci vyplynulo to, že na matku bol podaný anonym a túto ponuku považovala za pokračovanie cieleného konania ako niekto chce dostať od jej matky časť pozemku. Koniec stretnutia bol veľmi emocionálny, matka bola rozrušená, mali pocit, že im nemá kto pomôcť, že sa nedovolia spravodlivosti. Na konci stretnutia matka jednoznačne ponuku obžalovanej odmietla. Povedala, že sa nemôže vzdať tej pôdy, že to nemôže ani predať, pretože mali obavu, že v tej fáze by to bol trestný čin, nakoľko bolo vedené konanie práve ohľadom tohto pozemku. Matka uviedla, že keby to urobila, tak by bola vydierateľná.

Svedkyňa ďalej uviedla na otázky prokurátora, že obžalovaná uviedla, že tá dohoda by mala písomnú formu, ale kto by mal riešiť tie veci, na to neodpovedala ani po opakovaných otázkach. Celú dobu hovorila „oni“. Vie, že rok pred tým už matku kontaktoval JUDr. U. ohľadne týchto pozemkov, s tým, že má konkrétneho záujemcu. Obžalovaná pri stretnutí konkrétne mená nehovorila, jej to ohľadne U. vyplynulo z toho kontextu. Trestné stíhanie matka niesla veľmi zle. Bola pod dlhodobým stresom a veľmi jej to zhoršilo zdravotný stav. Musela byť operovaná. Na záver toho stretnutia, obžalovaná povedala, či im to stojí za to, vzhľadom na zdravotný stav matky.

Na otázky obhajkyne svedkyňa uviedla, že o obchodných aktivitách matky vedela veľmi málo, je veľmi pracovne vyťažená. Dnes si to vyčíta, že na tie stretnutia nechodila s ňou. Doma sa o niektorých veciach rozprávali, ale až po tom, keď boli komplikácie na polícii. Až dodatočne sa dozvedela, akým spôsobom matka nadobudla pozemky. JUDr. U. asi rok predtým v nejakej veci matku zastupoval. Malo ísť o nejakú poľnohospodársku pôdu a predkupné právo. V tom čase nevedela meno záujemcu o pozemky, o ktorom hovoril s matkou. Mgr. H. osobne nepozná, ale vie, že žije s MUDr. R., s ktorou má dieťa a asi v r. 2015 jej niekto dal na neho telefónne číslo a ona na to číslo zavolala, v čase keď sa potrebovala rozprávať s MUDr. R.. Chcela ju zamestnať vo svojom obvode, rozprávali sa asi 2 minúty, ona jej povedala, že nemá záujem. Ona vo svojom živote využila služby advokáta, z pracovnej oblasti ich zastupuje JUDr. U., neboli to však konania pred súdom. Prvá reakcia po tom, čo opustili AK obžalovanej bola, že z toho nemala dobrý pocit, a že by s tou spoluprácou nemali pokračovať. Potom, ale matka začala mať vážne zdravotné problémy a s obžalovanou sa nekontaktovali. Koncom roka chceli uhradiť faktúru, za obžalovanou bol jej otec, keď prišiel domov povedal, že takto to nenechá. Vtedy to ale neriešili, kvôli zdravotným problémom oboch rodičov. Vo februári 2017 išla na políciu hľadať riešenie, pretože si uvedomovali, že to nie je normálny postup, ktorý im navrhuje obžalovaná. To, že išla na políciu, vnímala, ako jediný možný druh jej obrany voči obžalovanej. Oni to vnímali tak, že v Lučenci tú situáciu nevyriešia, nevedeli, či je za tým niekto na polícii alebo niekto ešte vyššie.

K výpovedi svedkyne sa vyjadřila obžalovaná tak, že svedkyňa bola jedenkrát v AK, ale nie je pravdou, že by sa vtedy udial rozhovor, ktorý tu uviedla. V tom čase prebehla iba debata o ďalšom postupe v konaní, t. j. že sa pripraví sťažnosť na Generálnu prokuratúru a bude sa pokračovať v obhajobe ďalšími výsluchmi. Nič iné sa na tom stretnutí nepreberalo. Myslí si, že svedkyňa bola dohodnutá so svojou matkou.

Svedkyňa J. W. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.02.2019 uviedla, že u obžalovanej pracuje 20 rokov ako sekretárka. L. I. bola ich klientkou, obžalovaná ju zastupovala v trestnom konaní a chodila do ich kancelárie na základe telefonických objednávok.

Svedkyňa ďalej uviedla na otázky obhajkyne, že dnes si už nespomína, či jej telefonovala ona v niektorých prípadoch ohľadne stretnutia s obžalovanou. Keď klient príde do ich AK sedí v kancelárii s obžalovanou, ona sedí vo vedľajšej kancelárii, ale majú kancelárie prepojené dvermi, ktoré sú otvorené, takže počuje, keď sa rozprávajú. Keď potrebuje pani doktorka nejaké tlačivo alebo niečo prefotiť, tak ju zavolá. Nespomína si, že by p. I. pri konzultácii s advokátkou plakala. Raz prišla na konzultácie p. I. aj s inou osobou, povedala, že je to jej dcéra. Bola prítomná počas celej tejto konzultácie. Videla odchádzať tieto osoby od advokátky. Pri tej návšteve, nikto nezvyšoval hlas. Má pocit, že odchádzali spokojné s vysvetlením p. doktorky.

Na otázky samosudcu svedkyňa uviedla, že počula, ako im pani doktorka povedala, že sa proti uzneseniu podá sťažnosť. Konzultácia mohla trvať asi trištvrte hodinu. Či im pani doktorka hovorila aj niečo iné počas tej trištvrte hodiny, na to si nespomína, má aj inú prácu v kancelárii. Pracovnú dobu má od 8.00 do 15.30 hod., podľa potreby aj dlhšie. Nebola svedkom toho, že by sa doktorka L. s p. I. rozprávali o pozemkoch. Nevypracovávala žiadne zmluvy o pozemkoch ohľadne p. I., ani žiadne nevidela.

Na otázky obžalovanej svedkyňa uviedla, že po tomto stretnutí nejakú sťažnosť pripravovali, ale potom jej p. I. niekedy začiatkom r. 2017 telefonovala, že tú sťažnosť nechce. Vtedy p. doktorka nebola prítomná, preto jej to odkázala. V súvislosti s p. I. sa mala p. doktorka stretnúť s nejakým pánom v Banskej Bystrici na popud p. I.. Ona na tom stretnutí nebola prítomná, ale to, že k stretnutiu došlo jej povedala p. doktorka, bežne jej hovorila o všetkých svojich stretnutiach. Myslí si, že p. I. bola určite spokojná so zastupovaním pani doktorky, keby nebola, mohla kedykoľvek ukončiť toto zastupovanie. Pani I. ani nikto z jej rodinných príslušníkov nikdy nevyjadrili nespokojnosť v AK.

Na otázky prokurátora svedkyňa uviedla, že p. I. so svojou dcérou navštívila AK p. doktorky asi koncom roka 2016. To stretnutie sa odohralo popoludní, možno po 14.00 hod. Na tom stretnutí malo ísť o sťažnosť proti uzneseniu o začatí trestného stíhania. Bežne sa takáto sťažnosť podáva na okresné riaditeľstvo PZ a tam sa táto sťažnosť aj podala. Pani I. určite prišla na stretnutie do AK aj v r. 2017, nevie sa vyjadriť k žiadnemu z týchto stretnutí, nevie kedy sa odohrali, ani o čo sa na nich jednalo. Je pravdou, že ona nesedela pri stretnutí medzi p. I. a obžalovanou. Nevie nič o vypracovávaní zmlúv a prevode nehnuteľností p. I., ona mala vtedy dovolenku. Doktorka L. určite v r. 2015 až 2017 komunikovala s Okresnou prokuratúrou v Lučenci ako advokátka. Nevie, či aj s JUDr. L., tento u nich nebol v kancelárii.

Svedkyňa T.. T. U. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.02.2019 uviedla, že pracuje takmer 9 rokov ako vyšetrovatelka. Myslí si, že vyšetrovanie veci p. I. prebiehalo štandardným spôsobom. Bolo to anonymné trestné oznámenie, išlo o nejaké pozemky v okr. Lučenec, obvinenými boli p. I. a G. L..

Na otázky obhajkyne svedkyňa uviedla, že za 9 rokov praxe sa stretla s anonymnými trestnými oznámeniami, avšak iba v počte do 10. Prípravné konanie určite trvalo viac ako 2 mesiace, nakoľko jeden z majiteľov pozemkov bol až z Austrálie. Bolo ťažšie zabezpečiť aj tých ostatných, nakoľko boli bezdomovci. Vie, že p. I. bola dlhodobou PN. Dôkazná situácia v tejto veci bola taká, že L. vypovedal, že on sfaľšoval nejaký podpis, preto dala návrh na zastavenie trestného stíhania voči p. I.. Dozoroval to JUDr. L.. Nevie koľkokrát JUDr. L. kontroloval tú vec, je bežné, že spolu hovoria, konzultujú. U nej nikto v tejto veci ani v prospech ani v neprospech neintervenoval.

Na otázky prokurátora svedkyňa uviedla, že doposiaľ nemá vedomosť o tom, ako to s tými pozemkami dopadlo. Jej v súvislosti s touto vecou nikto neponúkol ani nedal úplatok.

Svedok JUDr. T. L. na hlavnom pojednávaní konanom 20.02.2019 uviedol, že v predmetnej trestnej veci týkajúcej sa obvinenej I. a L. vykonával dozor v zmysle Trestného poriadku. Vec mu bola pridelená okresným prokurátorom v Lučenci, kde po začatí trestného stíhania bolo následne vznesené obvinenie p. I. ako aj p. L. a následne po vykonaní dokazovaní na základe ustáleného skutkového stavu vo veci rozhodol a to spôsobom, že na I. L. bola podaná obžaloba pre prečin podvodu a voči obvinenej U. I. bolo trestné stíhanie zastavené. Musí spomenúť aprobačný poriadok Okresnej prokuratúry Lučenec, kde nadriadený prokurátor aprobuje všetky uznesenia, ktorými sa okrem iného zastavuje trestné stíhanie voči konkrétnej osobe. Predmetná trestná vec sa nevymykala štandardom v jeho praxi až na jednu skutočnosť, kedy v zimných mesiacoch 2017 dostal informáciu, že vec je sledovaná NAKOU. Vnímal to

ako vyhrážku voči jeho osobe z dôvodu, že obvinená I. má dcéru, ktorá pracuje v SIS alebo Prezídiu PZ. Túto informáciu oznámil nadriadenému prokurátorovi, zobrali ju na vedomie a ďalej to neriešili.

Svedok ďalej na otázky obhajkyne uviedol, že v zmysle aprobačného poriadku vydal uznesenie o zastavení trestného stíhania voči konkrétnej osobe, toto uznesenie cez program prokuratúry PTCA zaslal nadriadenému prokurátorovi so žiadosťou o aprobáciu, t. j. schválenie dokumentu, kde nadriadený prokurátor aj fyzicky dostane vytlačené konkrétne uznesenie aj s vyšetrovacím spisom a buď dokument schváli alebo neschváli. Po schválení sa dokument v rámci informačného systému vráti do jeho konania, kde dá následne pokyn na jeho doručenie oprávneným osobám. Starosta obce G. Y. I. mu prišiel raz povedať, keď odhadzoval sneh, že kvôli tomu, že stíha I., mu urobia zle. Povedal mu, že tú informáciu má zo SIS alebo z NAKY. Túto informáciu povedal nadriadenému JUDr. L. L., okresnému prokurátorovi v Lučenci, povedal mu iba to, že vec je sledovaná SIS alebo NAKOU, nepovedal mu od koho má tie informácie a on sa ho na to ani nepýtal. Povedal mu: „kľud, rob ďalej“. U. I. osobne nepoznal, avšak raz ju stretol vo dverách kancelárie JUDr. U.. JUDr. U. mu povedal, že tá osoba je p. I., keď za ním prišiel zisťovať, čo je vo veci, nakoľko sa vrátil z dovolenky, na ktorej sa dozvedel, že NAKA prefocuje jeho dozorový denník vo veci obvinenej U. I.. Za U. išiel preto, lebo Lučenec je malé mesto a chcel vedieť, či on niečo nevie. So U. je sused a kamarát. On mu povedal, že o veci nič nevie, lebo nemá žiadne detailné informácie. Dĺžka prípravného konania v predmetnej veci bola ovplyvnená PN obvinenej I., ktorá trvala takmer rok. V predmetnej trestnej veci žiadnym spôsobom nezachytil nejakú intervenciu v prospech alebo neprospech U. I.. Vedel, že obžalovaná je obhajkyňou U. I. v tejto veci, pretože sa zúčastňovala na úkonoch. Obžalovaná túto trestnú vec s ním ako s dozorovým prokurátorom nekonzultovala. T. R. H. pozná, tykajú si, príležitostne sa stretávajú asi štyrikrát do roka. Pánovi H. nie je žiadnym spôsobom zaviazaný. Nikdy nemal záujem nadobudnúť v Lučenci pozemky, ani nikto z jeho rodiny.

Na otázky prokurátora svedok uviedol, že nikdy nebol zamestnancom Mgr. H.. Pán H. mal obchodné vzťahy s jeho otcom, ktorý zomrel v r. 2016. Neboli spolu evidovaní v žiadnej spoločnosti. Zamestnancom JUDr. U. bol od r. 2008 ako advokátsky koncipient do r. 2011, keď zložil advokátske skúšky a išiel pracovať ako samostatný advokát. Pochybuje, že by niekomu povedal v predmetnej trestnej veci ako zamýšľa rozhodnúť. V priebehu ako vykonával dozor v tejto trestnej veci sa o nej žiadna tretia osoba neinformovala. V súvislosti s predmetnou trestnou vecou sa s obžalovanou nestretol. To, že došlo k podpísaniu nejakej kúpnej zmluvy ohľadom tých pozemkov, sa dozvedel, až keď sa vrátil z dovolenky. Vtedy sa v meste začali vynárať informácie, že o tieto pozemky má záujem p. H.. Pred dovolenkou v kaviarni zachytil informáciu, že sa chystá nejaké geometrické zameranie predmetných pozemkov. Na dovolenke bol tri týždne v júli 2017, vrátil sa začiatkom augusta. Jeho v tej chvíli geometrické zameranie nezaujímalo, ani samotný pozemok, on v tej kauze riešil iba to, že jeden z podpisov bol falošný, čo sa aj preukázalo. Tesne pred odchodom na dovolenku v predmetnej trestnej veci rozhodol dvomi rozhodnutiami, jedným zastavil trestné stíhanie voči p. I. a druhým podal obžalobu na p. L.. O zastavení trestného stíhania rozhodol na základe zisteného skutkového stavu, vychádzal z dôkazov uvedených vo vyšetrovacom spise. Po prevalení tejto kauzy, ktorá sa rieši na tomto súde, bol jeho dozorový spis preverovaný Krajskou prokuratúrou Banská Bystrica, ako aj Generálnou prokuratúrou SR, kde písal vyjadrenie, že súhlasí so zbavením mlčanlivosti, žiadny z týchto orgánov nezistil jeho pochybenie. Je presvedčený o tom, že iné rozhodnutie, než tie, ktoré vo veci vydal, ani neprichádzali do úvahy. Vydal by ho aj skôr, keby p. I. PN-kami, ktoré vydala jej dcéra, nenaťahovala trestné konanie. Bolo jasné, že keď v marci alebo v apríli sa L. priznal k falšovaniu podpisu, žiadne iné rozhodnutie ohľadom p. I. neprichádza do úvahy. Vyšetrovatelka mu spis predložila s návrhmi podať obžalobu na L. a zastaviť trestné stíhanie voči p. I.. Po predložení spisu vyšetrovatelkou rozhodol obratom, pretože odchádzal na dovolenku. Na prokuratúre majú úzus, že meritórne rozhodnutia vo svojich veciach si vydávajú sami, nenechávajú to na zastupujúcich kolegoch. Podľa pokynu Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici majú rozhodovať o väzobných veciach do 7 dní a v neväzobných do 15 dní. On pomerne často rozhoduje po predložení spisu obratom, a to takmer vždy. Ročne má priemerný nápad asi 250 vecí. Nevie uviesť, koľko vecí dozoroval v auguste 2017. Určite v deň, keď odchádzal na dovolenku, tak mal vyčistenú agendu na nula dozorových vecí. Je pravdou, že počas dovolenky o tejto kauze, hovoril s JUDr. U.. Stretávajú sa denne a rozprávajú sa o všetkom, tak chcel zistiť, či on nemá nejaké informácie z advokátskeho prostredia. V kauze p. I. rozhodoval o zamietnutí sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia, bolo to asi v letných mesiacoch r. 2016. Jeho subjektívny pocit je ten, že mu chceli ublížiť zložky, ktoré sa spomínajú, buď NAKA alebo SIS, ale nemá o tom žiadny dôkaz. V súvislosti s trestnou vecou obvinenej I. mu nikto neponúkol ani nedal úplatok.

Svedok ďalej uviedol na otázky samosudcu, že informáciu o tom, že v danej veci mali vystupovať osoby JUDr. U. a Mgr. H., sa dozvedel až po tom, čo sa vrátil z dovolenky. Je to dlhé časové obdobie, po 2 rokoch si už nespomína, či to bolo tesne pred alebo po dovolenke, čo mu JUDr. U. hovoril o pozemkoch v súvislosti s p. I. a p. H.. Vedel, že p. H. vykupuje pozemky a to nielen v Lučenci.

Svedok JUDr. C. U. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.04.2019 uviedol, že od r. 2005 vykonáva advokátsku prax v Lučenci, venuje sa najmä obchodnému a rodinnému právu. Pani I. spoznal tak, že pre ňu vypracovali kúpno-predajnú zmluvu, asi to bolo prostredníctvom jednej realitnej kancelárie z mesta Lučenec, následne ich ešte párkrát oslovila za tým istým účelom. Medzi tým mal jeho klient p. H. záujem skúpiť pozemky okolo svojho domu, keďže sa jednalo prevažne o majetkovo nevysporiadané pozemky, ktoré sa riešili prejednaním novoobjaveného majetku pri dedičskom konaní. Pri identifikácii vlastníkov sa v tomto prípade stretli s p. I.. Je pravdou, že ju následne oslovil a kontaktoval, či má záujem odpredať niektoré pozemky, ktoré už prešli dedičským konaním a ktorých sa stala vlastníčkou. Za účelom kúpy jedného z takých pozemkov p. I. kontaktoval. Následne prebiehala komunikácia medzi JUDr. L., p. I. a p. H., výsledkom ktorej bolo uzatvorenie kúpno-predajnej zmluvy na sporný pozemok. S odstupom času si už presne nepamätá, koľkokrát, akým spôsobom kontaktoval p. I.. V niektorých prípadoch jej vyjadrenia, ktoré dala jemu sa nezhodovali s tými, ktoré ona potom prejavovala navonok. Čo sa týka odpredaja tohto konkrétneho pozemku, komunikácia bola veľmi zdĺhavá, najskôr to riešili s p. I., potom s JUDr. L.. Potom došli k dohode, že na základe vypracovaného geometrického plánu, bude tá jedna parcela rozdelená na dve parcely. Ak si dobre pamätá, jednu z tých parciel mala vlastniť p. I. a druhú p. H..

Ďalej svedok na otázky prokurátora uviedol, že v procese rokovaní ohľadne uzatvorenia kúpno-predajnej zmluvy sa dozvedel o trestnom stíhaní p. I.. O trestnom stíhaní mu povedala sama p. I., keď bola u nich v kancelárii. Vie, že trestnú vec p. I. prokurátorsky dozoroval JUDr. L., povedala mu to buď JUDr. L. alebo niekto iný. JUDr. L. je jeho bývalý advokátsky koncipient a súčasný sused. S JUDr. L. je v kamarátskom vzťahu. Stretávali sa často, sú susedia, chodievali spolu bicyklovať a podobne. Nespomína si na to, či sa s JUDr. L. o trestnom stíhaní p. I. rozprával pred tým, ako bola zadržaná JUDr. L.. Ohľadom predaja pozemkov p. I. kontaktoval asi päťkrát, niekedy sa za tým účelom dostavila aj do kancelárie, zaujímalo ju kto je záujemca a za akú sumu chce pozemky kúpiť. Ku koncu povedala, že má zdravotné problémy a že by tú záležitosť chcela uzatvoriť. Povedal jej, že o pozemky má záujem p. H., povedal jej, že sú to pozemky, ktoré susedia s pozemkom, na ktorom má p. H. postavený dom a že na tých pozemkoch chce chovať kozy a kravy. P. I. p. H. pozemok predať nechcela lebo sa bála, že tam bude stavať. Neskôr kontaktoval telefonicky p. I., pýtal sa jej, čo to má znamenať, že či tá dohoda o odpredaji pozemku p. H. platí, na čo mu ona povedala, že sa ešte stretnú a dohodnú sa. Pri rokovaní o vedľajších pozemkoch mu p. I.Á. povedala, že sa môžu baviť aj o tom pozemku, ktorý nechcela predať H. v prípade, ak jej zostane časť vedľajších pozemkov. Toto sa mohlo stať v r. 2015 alebo 2016. Nespomína si, či to bolo pred tým, alebo potom, ako sa dozvedel, že je trestne stíhaná. Pri rokovaní o uzatvorení kúpno-predajnej zmluvy s JUDr. L. sa rozprávali aj o tom, že pozemky, ktoré chce od p. I. kúpiť p. H., sú predmetom trestného stíhania, ktoré bolo vedené proti p. I., takže túto informáciu vedel. Čo sa týka spolupráce s JUDr. L. ohľadne odpredaja pozemkov p. I., tak on oslovil JUDr. L., nakoľko sa niekde dozvedel informáciu, že ona zastupuje v trestnom konaní p. I.. Oslovil ju s tým, že klient chce kúpiť pozemky od jej klientky. Na presný spôsob komunikácie si nespomína, bolo to veľa mailov, SMS, telefónov. Výsledkom bolo vypracovanie geometrického plánu a kúpno-predajnej zmluvy podľa požiadaviek p. I.. Po oslovení JUDr. L. ohľadne odpredaja pozemkov p. I. mu JUDr. L. uviedla, že jej klientka má zdravotné ťažkosti a chce mať od toho pokoj. JUDr. L. povedal, nech vypracuje návrh kúpno-predajnej zmluvy, na čo mu povedala, že je časovo zaneprázdnená, tak tento návrh vypracoval on. Bol viackrát menený a pripomienkovaný. Trvalo to minimálne pol roka. Nevie, aký profit mala mať JUDr. L. v súvislosti s odpredajom pozemkov, vie iba to, že v zmluve bola uvedená kúpna cena a klauzula, že náklady s geometrickým plánom a vkladom mal znášať klient p. H.. Pri vypracovávaní a zmenách kúpno-predajnej zmluvy JUDr. L. spomínala trestné stíhanie p. I., ale či toto malo súvislosť so zmluvami pri odpredaji pozemku, to uviesť nevie. On p. I. neponúkol možnosť, že ak odpredá pozemky jeho klientovi, bude jej trestné stíhanie zastavené. U JUDr. L. neintervenoval v prospech p. I. v súvislosti s jej trestným stíhaním. S JUDr. L. počas tvorby zmlúv hovorili o trestnom stíhaní p. I.. S odstupom času, už presne nevie uviesť obsah týchto rozhovorov. Vedel, že bude alebo bola podaná aj civilná žaloba ohľadne predmetných pozemkov p. I.. To bolo v začiatkoch, keď p. I. začala chodiť do ich kancelárie. JUDr. L. nepovedal, že sa prihovorí za zastavenie trestného stíhania p. I.. V predmetnom období s JUDr. L. riešil iba túto jednu kúpno-predajnú zmluvu, súvisiacu s p. I. a p. H.. Jeho posledným krokom ohľadne kúpy predmetných pozemkov pre klienta bolo to, že JUDr.

L. doručil návrh kúpno-predajnej zmluvy, geometrický plán a kúpnu cenu. JUDr. L. mu sľúbila, že sa mu po podpísaní zmlúv ozve a že budú odoslané na kataster. Nespomínal si na to, či mali taký plán, že so zavkladovaním zmluvy sa bude čakať na to, kým bude zastavené trestné stíhanie voči p. I.. Čo sa týka trestného stíhania p. I., vedel iba to, že je stíhaná a o ostatných stranách v tom konaní nevedel. Vie, že bol v telefonickom kontakte s JUDr. L., ale či to bolo presne v deň, keď bola JUDr. L. zadržaná, to nevie. Neskôr sa s JUDr. L. rozprával o zadržaní JUDr. L., zavolať mu on, pýtal sa ho, či o tom niečo vie, prečo volal práve jemu, nevie. Je pravdou, že pri príprave kúpno-predajnej zmluvy sa s p. H. bavil aj o tom, že na tej zmluve nebude uvedené meno p. H., ale jeho. Bolo to z toho dôvodu, že v minulosti p. I. nebola nadšená z toho, že by p. H. chcel od nej niečo kúpiť. Vie, že JUDr. L. sa pozná s JUDr. L., stretávajú sa, tykajú si.

Na otázky obhajkyne svedok uviedol, že p. I. nebola klientkou ich kancelárie, kúpno-predajné zmluvy vypracovali pre realitnú kanceláriu. Nikdy s p. I. nepodpísal plnomocenstvo. Je pravdou, že mu p. I. povedala, že predmetný pozemok nechce predať. P. H. je stále jeho klientom.

Svedok T. R. H. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30.04.2019 uviedol, že je bývalý podnikateľ, pred 3 rokmi firmu predal. Pozemky, ktoré sú v okolí toho predmetného pozemku, kupoval asi 7 - 8 rokov dozadu, je to súhrn pozemkov a posledný kúpil asi minulý mesiac. Na týchto pozemkoch býva, asi 13 ha má oplotených, má na nich 8 kráv a najdrahší pozemok, ktorý kúpil dávno, je mimo tohto oploteného územia a I. pozemok sa nachádzal medzi týmito pozemkom a ostatnými. Keď ešte podnikal, na kúpy pozemkov mal vyčlenených viacero ľudí, ktorí pre neho v tomto smere pracovali. JUDr. U.R. - advokát je jeden z nich. Vie, že prebehlo nejaké jednanie medzi U. a I. ohľadne tohto pozemku s tým, že p. I. pozemok predať nechcela. On osobne p. I. nepozná, nikdy sa s ňou nestretol. Po tomto prešli asi 1 - 2 roky, telefonoval mu U., že p. I. bola za ním a že ten pozemok by bola ochotná predať. Potom sa to celé asi rok ťahalo, stále sa varianty tohto predaja menili v tom zmysle, že najskôr celý, potom len časť, on s tým súhlasil. Je pravdou, že U. bombardoval, ohľadom kúpy tohto pozemku, informoval sa vždy s nejakým odstupom času. Nakoniec horko-ťažko mu bolo povedané, že je možné kúpiť 1 ha z tých pozemkov, dohodli sa na cene 4.000,- Eur za 1 ha, vie, že U. ohľadne kúpy pozemkov rokoval aj s JUDr. L., ktorú taktiež osobne nepozná a cenu za pozemok mu uviedol U.. Následne videl v televízii ako policajný prezident R. hovorí o tom, že bola zadržaná advokátka pri prebratí úplatku 5.000,- Eur, následne volal U., ten mu povedal, že JUDr. L. bola zadržaná a že je obvinená z nejakého preberania úplatku.

Na otázky obhajkyne svedok ďalej uviedol, že kúpnu cenu stanovila buď I. alebo JUDr. L.. Nebol pri tom, informácie o tom mal výlučne od U., ktorý to ako advokát zastrešoval. Nevie kto určil, ktorá časť pozemku p. I. sa bude kupovať, je pravdou, že geometrický plán dal vypracovať on. On geodetovi ukázal, ktoré pozemky sú v jeho vlastníctve, ukázal mu pozemok vo vlastníctve I. a povedal mu, že je potrebné vyčleniť z toho pozemku 1 ha tak, aby spojil svoje pozemky. O tom, že sa začalo niečo meniť, to znamená najskôr predať celý pozemok, potom časť pozemku, sa dozvedal výlučne od U.. V kúpnej zmluve mala byť ako kupujúci uvedená jeho K. U. U..G..C... Ani priamo ani sprostredkovane p. I. nesľúbil iné plnenie za predmetný pozemok, ako kúpnu cenu a nikto od neho ani nič iné nepožadoval. Prokurátora JUDr. L. pozná. Spoznali sa na oslave narodením U.. Na 99 % ho ešte nepoznal vtedy, keď začal kupovať pozemky. Pozná jeho otca, jeho matku, aj jeho brata. Jeho otca pozná aj z minulosti, je to dlhoročný spolupracovník jeho svokra, ostatných pozná asi od tej oslavy u U.. Nemyslí si, že by JUDr. L. alebo niekto z jeho rodiny bol jemu zaviazaný.

Svedok na otázky prokurátora uviedol, že čo sa týka kúpnej zmluvy za spoločnosť U. U..G..C..., podpísal ju buď on alebo U., tak ako v minulosti. U. za neho podpisoval zmluvy z toho dôvodu, že je veľkú väčšinu času mimo územia SR a tieto veci sa ťahali, preto ho splnomocnil. Ďalším argumentom je skutočnosť, že keď sa ľudia dozvedeli, že pozemky kupuje on, začali zdvíhať ceny, preto sa stiahol a nechal, nech to rieši niekto iný. O trestnom stíhaní p. I. sa dozvedel až potom, keď bola zadržaná JUDr. L.. Nevie, za čo bola trestne stíhaná p. I.. Oslava JUDr. U., o ktorej hovoril, bola v jednej dedine pri Lučenci, asi 2 - 3 roky dozadu. Na tejto oslave sa s L. rozprával, asi si aj potykali, v tej chvíli nevedel, že je to prokurátor. Peniaze vyplatené za predmetný pozemok mu polícia vrátila až po vyše roku a tam to celé skončilo. Jemu sa zmluvy nevrátili, z katastra mu nič neprišlo, predpokladá že vlastníčkou predmetného pozemku je naďalej p. I., ale on aj naďalej má záujem nejakým spôsobom spojiť jeho pozemky.

Podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku po predchádzajúcom súhlase obhajkyne a prokurátora sa prečítala výpoveď svedkyne H. Š. z prípravného konania zo dňa 28.02.2018 z č.l. 159 - 165, v ktorej svedkyňa odpovedala na otázky vyšetrovateľa a obhajkyne a v ktorej uviedla, že obžalovanú nepozná, o predmetnom skutku nevie nič, nemá žiadne pozemky, je chudobná. U. I. videla iba raz, prišla za ňou na aute, bolo asi pred 3-4 rokmi, pred 13.07.2016, kedy zomrel jej druh. Odvtedy ju nevidela, ani by ju už teraz nespoznala. Keď za ňou prišla, tak jej ukázala nejaké papiere k pozemkom, Ona nevedela o čo sa jedná. Išli k notárke p. G.. Ona tam išla podpísať nejaký papier, ani nevie aký a nič za to nedostala. Odvtedy p. I. nevidela. Asi mali s bratom G. aj horu, ale nevie od koho to oni nabrali. Ona hľadala aj jej brata G., zdala sa jej čudná, ale išla s ňou. U notárky sa podpisoval nejaký papier za pozemky, ale nevedela o čo ide. I. jej potom poslala nejaký šek a peniaze jej doniesol poštár, ale nevie už o akú sumu sa jednalo. V súčasnosti nemá žiadny príjem. Myslí si, že tam bola 500-ka, aj 200-ka. Nevedela o tom, že vlastní nejaké pozemky, pred tým, ako prišla do kontaktu s p. I.. Nikto jej nepovedal akú majú pozemky hodnotu. Čo sa týka dedičského konania, nikoho nespĺnomocnila, aby ju zastupoval, nebola ani na súde v tej veci. Nevedela o tom, že jej nebude nič vyplatené za pozemky. Advokátku JUDr. W. pozná, bola s ňou pri výsluchu a išla sama s ňou za spomínané dedičstvo, o čom ale ona nič nevedela. Marika prišla sama za ňou, aby išla s ňou do kancelárie, že jej pomôže a nič od nej nebude za to chcieť.

Postupom podľa § 269 Trestného poriadku boli na hlavnom pojednávaní prečítané listinné dôkazy, a to:

- fotokópie osobných poznámok svedkyne I., z ktorých je zrejmá časová postupnosť a obsah stretnutí s obžalovanou a vývoj udalostí súvisiacich so skutkom (č. I. 94 - 97),
- zápisnica o vydaní veci zo dňa 20.07.2017 (č. I. 176 - 177), z ktorej vyplýva, že obžalovaná vydala Prezídium Policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúre, Národnej protikorupčnej jednotke, expozitúre Stred dňa 20.07.2017 veci, a to:
 - kúpnu zmluvu medzi U. I. ako predávajúcou a spoločnosťou U., s. r. o. v zast. konateľom T. R. H. ako kupujúcim zo dňa 14.07.2017 s osvedčenou pravosťou podpisu predávajúcej a bez podpisu kupujúceho,
 - kúpnu zmluvu medzi U. I. ako predávajúcou a spoločnosťou U., s. r. o. v zast. konateľom T. R. H. ako kupujúcim zo dňa 14.07.2017 s podpisom predávajúcej a bez podpisu kupujúceho,
 - fotokópie kúpnych zmlúv uvedených v zápisnici o vydaní veci zo dňa 20.07.2017 (č. I. 178 - 191), pričom z kúpnej zmluvy zo dňa 14.07.2017 vyplýva, že predmetom kúpy je novovzniknutá parcela registra „S.“, parcelné číslo XXXX/XX o výmere XXXXX T., druh pozemku orná pôda zapísaná na liste vlastníctva č. XXXXX (na základe geometrického plánu zo dňa 11.07.2017) a parcela registra „S.“, parcelné číslo XXXX/XX o výmere XXXX T., druh pozemku orná pôda zapísaná na liste vlastníctva č. XXXXX, pričom kúpna cena za nehnuteľnosti je vo výške 5.000,- Eur,
 - zápisnica o vydaní veci s fotodokumentáciou, z ktorej je zrejmé, že obžalovaná dobrovoľne vydala Prezídium Policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúre, Národnej protikorupčnej jednotke, expozitúre Stred dňa 20.07.2017 bielu obálku s finančnou hotovosťou 5.000,- Eur a fotokópiu uznesenia prokurátora Okresnej prokuratúry v Lučenci pod číslom 1 Pv 505/15/6606-35 zo dňa 14.07.2017, ktorým bolo zastavené trestné stíhanie obvinenej U. I., a z dokumentácie je zrejmé zloženie a vzhľad vydaných bankoviek (č. I. 192 - 202),
 - uznesenie Okresnej prokuratúry Lučenec zo dňa 12.08.2016 pod sp. zn. 1 Pv 505/15/6606-15, ktorým prokurátor okresnej prokuratúry Lučenec Y. T. L.W. zamietol sťažnosť obvinenej U. I. proti uzneseniu vyšetrovateľa PZ, OR PZ, OKP Lučenec sp. zn. ORP-656/2-VYS-LC-2015 zo dňa 21.07.2016, ktorým bolo podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie U. I. a G. L. pre prečin podvodu spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona (č. I. 304-305),
 - návrh vyšetrovateľky PZ kpt. Mgr. T. U. na zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku obvinenej U. I. (č. I. 212 - 213 príloha č. 2),
 - uznesenie Okresnej prokuratúry Lučenec zo dňa 14.07.2017 pod sp. zn. 1 Pv 505/15/6606-35, ktorým prokurátor okresnej prokuratúry Lučenec JUDr. T. L.W. zastavil podľa § 215 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku trestné stíhanie obvinenej U. I., lebo je nepochybné, že skutok nespáchala obvinená (č. I. 322 - 326),
 - odpis z registra trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo dňa 25.05.2018, z ktorého vyplýva, že obžalovaná nemá záznam v Registri trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (č. I. 405),
 - výpis z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky zo dňa 25.05.2018, z ktorého vyplýva, že k osobe obžalovanej je evidovaný jeden priestupok na úseku cestnej premávky zo dňa 19.10.2013,

- správa o povesti Mesta Lučenec zo dňa 18.05.2018, z ktorého vyplýva, že obžalovaná je rozvedená, údaje o charakterových vlastnostiach im nie sú známe a obžalovaná je platiteľkou dane z nehnuteľností nachádzajúcej sa v k. ú. Lučenec, zapísané na parc. č. XXXX/XXX (č. l. 407- 408),
- Kúpna zmluva zo dňa 14.07.2017 z ktorej vyplýva, že predmetom kúpy je novovzniknutá parcela registra „S.“, parcelné Č. XXXX/XX C. P. XXXXX T., druh pozemku orná pôda zapísaná na liste vlastníctva č. XXXXX (na základe geometrického plánu zo dňa 11.07.2017) a parcela registra „S.“, parcelné číslo XXXX/XX C. P. XXXX T., druh pozemku orná pôda zapísaná na liste vlastníctva č. XXXXX, pričom kúpna cena za nehnuteľnosti je vo výške 5.000,- Eur, pričom v prípade dvoch vyhotovení je na Kúpnej zmluve úradne osvedčený podpis predávajúcej a bez podpisu kupujúceho a pri ďalších dvoch vyhotoveniach je Kúpna zmluva podpísaná predávajúcou a kupujúcim podpísaná nie je (príloha č. 1),
- správa o predložení obrazovo-zvukových záznamov s pripojeným i doslovnými prepismi zvukových záznamov zo dňa 17.05.2017, 10.07.2017, 12.07.2017 a 20.07.2017 (č. l. 214),
- správa o predložení záznamov telekomunikačnej prevádzky s pripojenými doslovnými prepismi záznamov zo dňa 27.04.2017, 12.5.2017, 15.05.2017, 18.05.2017, 31.05.2017, 04.07.2017, 06.07.2017, 10.07.2017, 18.07.2017, 19.07.2017, 20.07.2017 (č. l. 237),
- správa o predložení záznamov telekomunikačnej prevádzky s pripojenými doslovnými prepismi záznamov zo dňa 18.04.2017 a 15.05.2017 (č. l. 256),
- správa o predložení záznamov telekomunikačnej prevádzky s pripojenými doslovnými prepismi záznamov zo dňa 19.07.2017 (č. l. 262),
- správa o predložení záznamov telekomunikačnej prevádzky s pripojenými doslovnými prepismi záznamov zo dňa 01.06.2017, 02.06.2017, 16.06.2017, 12.07.2017, 14.07.2017, 18.07.2017, 19.07.2017, 20.07.2017 (č. l. 267).

Postupom podľa § 270 ods. 2 Trestného poriadku súd vykonal obrazovo-zvukové záznamy zo dňa 17.05.2017, 10.07.2017, 12.07.2017, 20.07.2017.

Postupom podľa § 270 ods. 2 Trestného poriadku súd vykonal zvukové záznamy zo dňa 27.04.2017, 12.05.2017, 15.05.2017, 18.05.2017, 31.05.2017, 04.07.2017, 06.07.2017, 10.07.2017, 18.07.2017, 19.07.2017, 20.07.2017, 18.04.2017, 15.05.2017, 01.06.2017, 02.06.2017, 16.06.2017, 14.07.2017, 13.07.2017, 18.07.2017, 20.07.2017.

Špecializovaný trestný súd rozsudkom z 30.04.2019, sp. zn. BB-3T/1/2019 uznal obž. Y.. U. L. vinnou z prečinu nepriamej korupcie podľa 336 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako to bolo uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Podľa § 336 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. j), § 37 písm. e) Tr. zák. obžalovanej uložil trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok. Podľa § 49 ods. 1 Tr. zák. obž. výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu 1 (dva) roky. Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. obžalovanej uložil peňažný trest vo výmere 3.000,- (tritisíc) Eur a pre prípad zmarenia podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 20.05.2020, sp. zn. 3To/7/2019 podľa § 319 Tr. por. odvolania prokurátora i obžalovanej podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 24.01.2023, sp. zn. 1TdoV/13/2021 podľa § 382c Tr. por. dovolanie obžalovanej odmietol.

Ústavný súd Slovenskej republiky 24.10.2023, pod sp. zn. IV. ÚS 397/2023-50 rozhodol, že

1. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1 TdoV 13/2021 z 24. januára 2023 b o l o p o r u š e n é základné právo sťažovateľky na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a jej právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1 TdoV 13/2021 z 24. januára 2023 z r u š u j e a v e c v r a c i a Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na ďalšie konanie.
3. Najvyšší súd Slovenskej republiky j e p o v i n ý nahradiť sťažovateľke trovy konania v sume 663,57 eur a zaplatiť ich právnej zástupkyňi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky 24. januára 2024, pod sp. zn. 1 TdoV 13/2023 rozhodol tak, že

I. Podľa 386 ods. 1, Trestného poriadku v y s l o v u j e, že uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. mája 2020, sp. zn. 3 To 7/2019, a konaním, ktoré mu predchádzalo, b o l z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku p o r u š e n ý z á k o n v ustanoveniach § 319 Trestného poriadku a § 336 ods. 1 Trestného zákona v neprospech obvinenej Y. U. L..

II. Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. mája 2020, sp. zn. 3 To 7/2019. rozsudok Špecializovaného trestného súdu z 30. apríla 2019, sp. zn. BB-3T/1/2019, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

III. Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku p r i k a z u j e Špecializovanému trestnému, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Vec bola náhodným výberom 07.02.2024 pridelená novému samosudcovi, pretože pôvodný samosudca JUDr. Jozef Šutka už na tunajšom súde nepôsobil.

Obžalovaná 14.03. 2024 písomne oznámila, že súhlasí so zmenou samosudcu a nežiada, aby sa hlavné pojednávanie vykonalo odznova. Samosudca preto na hlavnom pojednávaní konanom 23.04.2024 oboznámil podstatný obsah dovtedajších rozhodnutí, najmä rozsudok ŠTS BB z 30.04.2019 sp. zn. BB-3T/1/2019 (č.l. 606-632), uznesenie NS SR z 20.05.2020, 3To/7/2019 (č.l. 664-677), uznesenie NS SR z 24.01.2023, 1TdoV 13/2021 (č.l. 781-792), nález Ústavného súdu SR z 24.10.2023, IV. ÚS 397/2023 (č.l. 800-810), rozsudok NS SR z 24.01.2024, 1TdoV 13/2023 (č.l. 829-831), písomné vyjadrenie obžalovanej zo 14.03.2024 (č.l. 842). Následne podľa § 277 ods. 5 Tr. por., s poukazom na písomné vyjadrenie obžalovanej zo 14.03.2024 prečítal podstatný obsah zápisníc o hlavných pojednávaniach a to z 22.02.2019 (č.l. 530-545), zo 16.02.2019 (č.l. 575-580) a 30.04.2019 (č.l. 588-591).

Obžalovaná sa k prečítaným obsahom zápisníc nevyjadрила. Na hlavnom pojednávaní odoprela vypovedať. Na to boli prečítané listiny a to odpisy z registrov trestov a priestupkov a procesné strany nemali ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Súd preto vyhlásil dokazovanie za skončené a udelil slovo na záverečné reči.

Prokurátor v záverečnej reči uviedol, že uvedomujúc si právnu situáciu v tejto trestnej veci a dôsledky rozhodovania Ústavného súdu, napriek tomu po ukončení dokazovania sa pridržiaval a v celom rozsahu odkazoval na svoju záverečnú reč prednesenú v tejto veci dňa 30.04.2019 ako aj vo všetkých podaniach, ktoré som v tejto veci doteraz učinil. Nedalo mu však uviesť ešte to, že právny názor o právnom posúdení žalovaného skutku, vyjadrenie k nálezu Ústavného súdu a následne aj v rozsudku dovolacieho súdu, napriek jeho záväznosti v predmetnej trestnej veci, nepovažoval za správny. Kľúčovým a esenciálnym argumentom súdu, na základe ktorého došlo k zrušeniu odsudzujúceho rozsudku u obžalovanej, bol výklad pojmu právomoc uvedený v skutkovej podstate trestného činu podľa § 336 Tr. zák., účinného v roku 2017 a to pri slovnom spojení „pôsobiť na výkon právomoci osoby“ uvedenej v § 328, § 329 alebo § 330 resp. v § 332, § 333 alebo § 334 Tr. zák., súd v podstate svoju argumentáciu založil na závere, že musí ísť o iný než riadny výkon právomoci a že musí ísť o právomoc osoby, ktorá je verejným činiteľom. Je zjavné, že išlo o paralelu rozhodovania konkrétneho senátu Ústavného súdu s rozhodnutím vtedajšieho odvolacieho senátu Najvyššieho súdu pod č. k. 2To 11/2015 zo dňa 25.10.2016, ktoré bolo aj podkladom pre stanovisko trestného kolégia č. 49/2017, v ktorom ako sudca spravodajca, resp. ako predseda senátu rozhodoval ten istý sudca. Pritom z gramatického a logického právneho výkladu príslušného ustanovenia Trestného zákona presadzovaná hermeneutika nevyplýva. Samotné použitie pojmu právomoc v ustanovení § 336 Tr. zák. neznamena, že musí ísť o osobu v postavení verejného činiteľa. Za prvé bolo potrebné poukázať na fakt, že pojem verejný činiteľ sa priamo v znení týchto ustanovení § 336 Tr. zák. nenachádza a teda jeho automatické spájanie sa s pojmom právomoc išlo nad rámec zákona. Za druhé boli tieto osoby, na ktoré sa má pôsobiť presne označené odkazom na ustanovenia Trestného zákona, pričom ani v jednom z nich pri základnej skutkovej podstate, nie sú limitované postavením verejného činiteľa, práve naopak, v zmysle § 328 Tr. zák. podobne ako podľa § 332 Tr. zák. ide o osoby ľubovoľného zamestnania, povolania, postavenia, prípadne funkcie, ktoré však musia svojím konaním alebo nekonaním porušiť svoje povinnosti. Prakticky je tento trestný čin určený na rozdiel od § 329 Tr. zák. na potieranie korupcie, teda aj v súkromnom sektore. Rovnako podľa § 329 Tr. zák. podobne ako podľa § 333 Tr. zák. na spáchaní tam uvedeného trestného činu sa vôbec nevyžaduje, aby sa jednalo o špeciálny subjekt - verejného činiteľa, pričom zákonnou podmienkou je iba súvislosť korumpovanej aktivity určitej osoby s obstarávaním veci celospoločenského, všeobecného

záujmu. Táto skutočnosť je evidentná, keďže tento špeciálny subjekt je vyžadovaný výslovne len pri kvalifikovanej skutkovej podstate tohto trestného činu podľa ods. 2 vyššieho uvedeného paragrafu. Je tak neopodstatnené, aby skutková podstata nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Tr. zák. účinného aj v roku 2017 sa vzťahovala na takto úzko vymedzený okruh páchatel'ov - špeciálnych subjektov, keďže jej účelom je postihovať nie priamych prijímateľov, adresátov úplatku, ale všetkých interventov a sprostredkovateľov korupcie a to vo všetkých oblastiach. To znamená ako súkromnej, tak verejnej vymedzenej dostatočne široko v § 328, § 329 resp. § 332 a § 333 Tr. zák. Naviazanie nepriamej korupcie výlučne na osobu verejného činiteľa by bol prežitok socialistickej trestno-právnej úpravy účinnej do 31.08.1999, ktorá takýto zákonný znak upravovala pri trestnom čine „nepriameho úplatkárstva“ v zmysle § 162 zák. č. 140/1961 Zb. a ktorá bola zmenená zák. č. 183/1999 Z. z. Pojem „výkon právomoci osoby“, keďže legálny pojem „právomoc“ nie je v Trestnom zákone definovaný, na ktorý je pôsobenie páchatel'om nepriamej korupcie, je preto potrebné na účely použitia ustanovenia § 336 Tr. zák. účinného do 01.01.2021 vykladať vo vzájomných súvislostiach k ostatným ustanoveniam korupčných trestných činov podľa III dielu 8 hlavy osobitnej časti Tr. zák. a teda ako vykonávanie určitej normatívnej, povinnostíami a právami upravenej aktivity vo verejnom i súkromnom sektore realizovanej v rámci spoločenského života. Pojem „výkon právomoci“ zároveň nemožno automaticky stotožňovať so zneužívaním právomoci, teda vykonávaním právom determinovanej aktivity zjavne vybočujúcim zo zákonných mantinelov, alebo priamo v rozpore s nimi. Ak by tomu tak malo byť, zákonodarca by to celkom zrejme vyjadril v znení skutkovej podstaty, ako je tomu napríklad pri trestnom čine v zmysle § 326 Tr. zák. Vzhľadom na svoj právny názor navrhol, aby súd rozhodol v zmysle podanej obžaloby o vine a treste obžalovanej, pričom vzhľadom na vzniknutú právnu situáciu konečné rozhodnutie ponechal na zvážení súdu.

Obhajkyňa v záverečnej reči navrhla obžalovanú spod obžaloby podanej prokurátorom v celom rozsahu oslobodiť. K zrušeniu právoplatného odsudzujúceho rozsudku došlo na podnet a v prospech obžalovanej z dôvodu nesprávnej právnej kvalifikácie skutku a nesprávneho právneho posúdenia, ktorú námietku obhajoby uznali vyššie súdne authority ako dôvodnú. Prokurátor právom záverečného návrhu žiadal, aby súd rozhodol o vine a treste na základe podanej obžaloby, v ktorej je skutok kvalifikovaný ako prečin nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Tr. zák., pričom v konaní po zrušenom odsudzujúcom rozsudku nedošlo k zmene právnej kvalifikácie a skutok podľa právneho názoru vyšších súdnych autorít, ktorým je Špecializovaný trestný súd viazaný, nemôže byť kvalifikovaný podľa § 336 ods. 1 ako prečin nepriamej korupcie. Obhajoba právny názor Ústavného súdu ako aj Najvyššieho súdu, ktorým bolo zrušené rozhodnutie odsudzujúce obžalovanú nepochopili tak, ako to interpretoval prokurátor na hlavnom pojednávaní. Podľa ich právneho názoru problematickým nebolo posúdenie, či právomoc osoby na ktorú mala obžalovaná pôsobiť bola alebo nebola právomocou verejného činiteľa. Obhajoba od počiatku poukazovala pri právnej kvalifikácii podľa § 336 ods. 1 Tr. zák. aj na publikované rozhodnutie Najvyššieho súdu pod č. R 47/2017, v ktorom sa uvádzalo, že k prečinu nepriamej korupcie, ktorej sa páchatel' dopustí tým, že svojim vplyvom pôsobí na výkon právomoci osoby sa dopustí, ak uplatňuje svoj vplyv smerujúci k zneužívaniu právomoci osoby, ktorá je predmetom pôsobenia. Nemožno teda naplniť skutkovú podstatu konaním, ktoré by mohlo byť posúdené ako pôsobenie neformálne, ale nevybočujúce z podstatného smerovania legálneho účelu právomoci osoby uvedenej v príslušných ustanoveniach Trestného zákona. Obhajoba nespochybňovala postavenie prokurátora v konaní ako osoby, ktorá má zákonom zverené právomoci, ale poukazovala na to, že pokiaľ sa obhajcovi v trestnom konaní kladie za vinu to, že svojim konaním sa snaží pôsobiť na OČTK, aby dosiahol zastavenie trestného stíhania vedeného voči jeho klientovi ako obvinenému, koná v súlade s tým, čo je jeho zákonnou povinnosťou. Okrem toho Najvyšší súd v tomto skoršom rozhodnutí vyslovil aj to, že sa musí jednať o pôsobenie priame a nie prostredníctvom inej osoby, argument o nesprávnom právnom posúdení bol v princípe založený na tom, že v prípade obžalovanej Y. L. sa pri odsudzujúcom rozsudku súdy odchyľili od tejto skoršej rozhodovacej praxe. Obhajoba poukazovala na viacero z jej pohľadu závažných procesných pochybení už v štádiu predprípravného konania, kedy OČTK namiesto vznesenia obvinenia obžalovanej začali konať vo veci, kedy namiesto trestného oznámenia, ktoré podala klientka obžalovanej U. I. spisali úradný záznam a konali vo veci, hoci trestné oznámenie a skutočnosti podozrenia smerovali už priamo voči obžalovanej. Namietali, že U. I. procesne neprípustným spôsobom vystupovala aj v pozícii svedka ako aj v pozícii agenta, pričom jej pôsobenie v pozícii agenta prekročilo zákonný rámec a pôsobila ako tzv. agent provokatér, kedy sama uviedla, že predstierala pred obžalovanou zámer odpredať nehnuteľnosť len z toho dôvodu, že spolupracovala s políciou. Obhajoba konzistentne namietala nesprávnu právnu kvalifikáciu, nedostatky vo formulácii skutkovej vety a na tie vzhľadom na to, že konanie bolo vrátené do opätovného rozhodovania U. L. ako obžalovaná od začiatku poukazovala na to, že je nevinná, jej údajná trestná činnosť, kedy mala prvýkrát požiadať o úplatok v rozhovore

medzi štyrmi očami s jej klientkou je založená len na tvrdení U. I. a následne ITP dokumentujú už len situáciu, kedy U. I. po skoršom odmietnutí ponuky uzatvoriť kúpnu zmluvu aktívne oslovila advokátku, že si to rozmyslela, a aby konala vo veci predaja pozemku. Obhajobe sa nepodarilo v skoršom konaní presadiť ako relevantnú obranu obžalovanej, že potreba zastavenie trestného stíhania vo vzťahu k možnosti uzatvorenia kúpnej zmluvy súvisela s tým, že bez zastavenia trestného stíhania, by U. I. ako predávajúca pozemok nemohla previesť, nakoľko tento nadobudla neplatne v dôsledku trestného činu podvodu, z ktorého bola obvinená. K zastaveniu trestného stíhania voči U. I. pre prečin podvodu došlo zákonným spôsobom a skôr než došlo k podpisu zmluvy, ale najmä z dôvodu, že k trestnému činu podvodu v súvislosti s nadobudnutím pozemku sa priznala iná osoba, to vo výsledku znamená, že prokurátor na ktorého mala obžalovaná pôsobiť nevybočil z legálneho rámca, trestné stíhanie zastavil len voči U. I. ako klientke obžalovanej, ale súčasne vzniesol obvinenie ďalšej osobe, čím defacto zmaril uzatvorenie kúpnej zmluvy, ktorá aj v skutkovej vete mala byť úplatkom, ktorý žiadala a mala žiadať obžalovaná pre tretiu osobu. Touto stručnou rekapituláciou chcela obhajoba podčiarknuť, že obžalovaná advokátka nekonala protiprávne a nekonala ani proti záujmom svojej klientky. Ak v tomto konaní vo výsledku bola osoba, ktorá bola v súvislosti s kúpnu zmluvou uvedená do omylu, mohol to byť jedine kupujúci, vypočutý svedok T. H., ktorý mal veľký záujem pozemok kúpiť, kúpnu cenu zaplatil, zadržali ju OČTK a kúpna zmluva mala právne vady, keďže ju uzatvárala nevlastníčka v právnom zmysle osoba, ktorá ju nadobudla v dôsledku podvodného konania dedičov v dedičskom konaní. Komunikácia medzi klientom a advokátom je dôverná, jej predmetom sú vždy aj širšie aspekty obhajoby a súvislosti, ktoré s prípadom súvisia, a keď koná advokát spoliehajúc sa na dôvernosť komunikácie a táto je v určitom momente bez vedomia advokáta porušená zo strany jeho klienta, ktorý začne voči nemu pôsobiť ako agent spolupracujúci s políciou považujeme za potrebné na zistenie, či sa advokát v takejto komunikácii dopustil trestnej činnosti, aj to a najmä to, v akom kontexte táto komunikácia prebieha, či je autentická od počiatku spolupráce medzi advokátom a klientom. Z týchto dôvodov požiadala o oslobodenie spod obžaloby.

Samosudca po vykonaní dokazovania, jeho komplexného vyhodnotenia a po vypočutí si záverečných rečí, rešpektujúc aj ust. § 391 Tr. por., že orgán, ktorému bola vec prikázaná, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo veci dovolací súd a zároveň, ak bolo rozhodnutie zrušené len v dôsledku dovolania podaného v prospech obvinného, nemôže v novom konaní dôjsť ku zmene v jeho neprospech, dospel k nasledovným záverom.

Možno len zopakovať, že trestného činu nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku sa dopustí ten, kto priamo alebo cez sprostredkovateľa pre seba alebo pre inú osobu prijme, žiada alebo si dá sľúbiť úplatok za to, že bude svojím vplyvom pôsobiť na výkon právomoci osoby uvedenej v § 328, 329 alebo 330, alebo za to, že to už urobil.

Podľa druhej právnej vety rozhodnutia uverejneného v Zbierke pod č. 49/2017 formuláciu „svojím vplyvom pôsobiť na výkon právomoci osoby“, uvedenú v § 336 ods. 1 a ods. 2 Trestného zákona je potrebné vyložiť tak, že ide o uplatňovanie vplyvu páchatel'a, zásadne smerujúce k zneužívaniu právomoci osoby, ktorá je predmetom pôsobenia. Nejde teda o pôsobenie síce neformálne (nezodpovedajúce výslovnému popisu v norme upravujúcej postup v príslušnom konaní), avšak nevybočujúce z podstatného smerovania k legálnemu účelu právomoci osoby uvedenej v ustanoveniach §§ 328 až 330, resp. §§ 332 až 334 Trestného zákona... Uplatňovanie vplyvu páchatel'a pasívnej nepriamej korupcie musí smerovať k zneužívaniu právomoci osoby, na ktorú má páchatel' pôsobiť (už pôsobil), t. j. v protihodnote za úplatok má vyvolať (vyvolal) protiprávne konanie osoby disponujúcej určitou právomocou.

Vyhodnotením relevantných skutkových zistení, podľa ktorých obžalovaná ako obhajkyňa U. I. ...prisľúbila, že svojím vplyvom zabezpečí vybavenie u príslušného orgánu činného v trestnom konaní zastavenie jej trestného stíhania... , v súvislosti s § 336 ods. 1 Trestného zákona vrátane výkladu tohto ustanovenia súd dospel k záveru, že popis stíhaného skutku a obsah vykonaného dokazovania nebol dostatočný pre nespornú, nepochybnú konštatáciu sľúbenia pôsobenia obžalovanej na prokurátora (s právomocou zastaviť trestné stíhanie) mimo legálneho rámca poskytovania formálnej obhajoby. Na základe vykonaného dokazovania a formulovaného skutkového stavu prichádzal totiž do úvahy aj

opačný záver, že obžalovaná svojej klientke prisľúbila len to, čo sa nazdávala, že ako obhajkyňa vie dosiahnuť zákonnými prostriedkami (hoci žiadosť o „prilepšenie“ k oficiálne účtovanej odmene za to je neprípustná a u advokáta postihnuteľná disciplinárne). Pritom platí, že v pochybnostiach, resp. pri dvoch alebo viacerých možných interpretáciách skutkového deja, je nutné vychádzať z tej alternatívy, ktorá je pre obžalovanú najpriaznivejšia.

Na preukázanie viny obžalovanej musí súhrn priamych a nepriamych dôkazov tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa doplňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovanú, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. Výrok o vine môže byť založený teda len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania a je zároveň trestným činom. To platí tým skôr, keď v prejednávanej príhode existujú dve skupiny dôkazov, ktoré si navzájom odporujú a súd svoje rozhodnutie musí oprieť o vierohodnosť jednej alebo druhej skupiny dôkazov.

Vychádzajúc z vyššie uvedených dôkazov, ich zhodnotenia jednotlivo, ale aj v súhrne a vo vzájomných súvislostiach musel súd konštatovať, že dôkazy, ktoré mali obžalovanú usvedčovať nepredstavovali taký súhrn priamych a nepriamych dôkazov, ktorý by tvoril logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa doplňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazovala všetky tieto čiastkové okolnosti a usvedčovala z ich spáchania obžalovanú, ale súčasne vylučovala možnosť akéhokoľvek iného záveru. Ten práve možno vyvodiť z druhej verzie vykonaných dôkazov podporujúcich obranu obžalovanej, že išlo iba o jej konanie nezakladajúce trestnoprávnu zodpovednosť. Z týchto všetkých dôvodov táto časť konania obžalovanej uvedená v skutkovej vete napadnutého rozsudku nebola bez pochybností obžalovanej preukázaná a nemožno teda vylúčiť ani záver, ktorý predniesla prostredníctvom obhajkyne v záverečnej reči.

Súd teda dospel k záveru, že stíhaný skutok nie je trestným činom, a zároveň nemôže už byť iným orgánom posúdený ako priestupok, pretože uplynula doba viac ako tri a pol roka (20.05.2020 - 24.01.2024) od skončenia trestného stíhania a teda podľa § 20 ods. 1, 2 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch zanikla zodpovednosť za priestupok. Skutok už nemožno prejednať ani ako disciplinárne previnenie, pretože podľa § 58 ods 2 zák. č. 586/2003 Z.z. o advokácii návrh na začatie disciplinárneho konania možno podať do deviatich mesiacov odo dňa, keď sa navrhovateľ dozvedel o disciplinárnom previnení, najneskôr však do dvoch rokov odo dňa, keď k disciplinárnemu previneniu došlo. Stíhaný skutok mal byť spáchaný 20.07.2017, odkedy uplynulo viac ako 6 (šesť) rokov. O prípadnom služobnom previnení ani nebolo možné uvažovať, pretože táto právna úprava sa nevzťahuje na advokáta.

Z týchto všetkých vyššie uvedených dôvodov súd podľa § 285 písm. b) Tr. por. nemohol rozhodnúť inak, ako oslobodiť obžalovanú spod obžaloby, pretože skutok nie je trestným činom.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku do 15 dní od oznámenia rozsudku.

Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe (§ 307/1b), a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
 - poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
 - zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí (§ 307/1d), (§ 45/1)
- Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.